

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 42Csp/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718200665
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hojer Belašičová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2018:1718200665.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom JUDr. Miroslavou Belašičovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: N. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX, o zaplatenie 5.864,28 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.864,28 eur spolu s úrokom 2,2 % p.a. zo sumy 12.985,65 eur od 24.03.2016 do 01.01.2018, s úrokom 2,2 % p.a. zo sumy 5.758,74 eur od 02.01.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8 % p.a. zo sumy 13.084,90 eur od 24.03.2016 do 01.01.2018, s úrokom z omeškania 8 % p.a. zo sumy 5.857,99 eur od 02.01.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.03.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 5.864,28 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel dňa 15.10.2012 so žalovaným Hypotéku Úverovú zmluvu č. 29/288/12 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalobca peňažné prostriedky vo výške 16.900 eur na žalovaným určený účet dňa 22.10.2012. Účelom poskytnutia prostriedkov bolo nadobudnutie a údržba nehnuteľnosti. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver a úroky splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 162,63 eur, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca a doba splácania bola dohodnutá na 11 rokov. Žalovanému sa v priebehu splácania poskytnutého úveru zmenila výška úrokovej sadzby a tým aj výška splátky. Dňa 16.10.2015 bol žalovaný informovaný o zmene výšky úrokovej sadzby na 2,20 % p.a., v súvislosti s čím došlo k zmene výšky anuitnej mesačnej splátky na 150,47 eur. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, opakovane sa dostal do omeškania. Žalobca vyhlásil predčasné splatenie poskytnutého úveru do 15.04.2016, o čom boli upovedomení žalovaní listom zo dňa 24.03.2016. K uvedenému dňu 24.03.2016 žalobca evidoval voči žalovaným pohľadávku vo výške 13.091,19 eur, z toho istina predstavovala 12.985,65 eur, nezaplatené úroky 99,25 eur a úroky z omeškania 6,29 eur. Odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola na istinu úveru vykonaná úhrada dňa 01.01.2018 vo výške 7.226,91 eur. Ku dňu podania žaloby evidoval žalobca voči žalovanému dlh na istine úveru 5.758,74 eur a neuhradené príslušenstvo a to úroky vo výške 99,25 eur predstavujúce dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci splátok poskytnutého úveru do dňa vyhlásenia úveru za predčasne splatný a úroky z omeškania vo výške 6,29 eur predstavujúce dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol povinný splatiť žalovaný v zmysle bodu 7.3. zmluvy do vyhlásenia úveru za predčasne splatný.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu: i/ hypotéka - úverová zmluva č. 29/288/12 zo dňa 15.10.2012, ii/ žiadosť o čerpanie úveru č. 29/288/12 zo dňa 19.10.2012, iii/ obchodné podmienky pre hypotekárne a iné úvery zabezpečené nehnuteľnosťou - Prima banka Slovensko, a. s., iv/ oznámenie o zmene úrokovej sadzby zo dňa 16.10.2015, v/ upomienku zo dňa 28.12.2015, vi/ druhú upomienku zo dňa 25.01.2016, vii/ výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 24.03.2016 s fotokópiu doručeníek, viii/ prehľad splácania - do predčasného zosplatenia, ix/ prehľad splácania - po predčasnom zosplatení, x/ prepočet zmluvných úrokov, xi/ prepočet úrokov z omeškania, xii/ výpis z hlavnej knihy Prima banky k 24.03.2016, xiii/ všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a. s. zo dňa 01.09.2012.

4. Súd v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobu doručoval žalovanému, tento ju dňa 02.05.2018 prevzal, avšak žiadnym spôsobom sa k nej nevyjadril. V zmysle § 297 CSP súd nariadil pojednávanie na ktoré sa dostavil žalobca aj žalovaný.

5. Na pojednávaní súdu dňa 12.11.2018 žalobca zotrval na podanej žalobe pričom spresnil, že k zosplateniu dlžnej sumy došlo dňa 24.03.2016. Taktiež vo vzťahu k zmluvným úrokom po zosplatení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co 138/2017. Žalovaný potvrdil uzavretie zmluvy a dodal, že žalobca už realizoval aj záložné právo. Súd dopytom na žalobcu (tento mu na pojednávaní predložil dokumenty na nahliadnutie) a vlastným šetrením (OV č. 246/2017, X007772) zistil, že skutočne realizoval aj záložné právo v zmysle úverovej zmluvy, pričom suma dosiahnutá vydražením (9.800 eur) bola okrem nákladov na dražbu použitá aj na splátku úveru dňa 1.1.2018. Žalovaný na pojednávaní vyjadril nespokojnosť s dražobnou cenou, uvedené však nie je predmetom tohto konania a ani nemá na neho žiaden vplyv.

6. Súd po posúdení vyjadrení strán a listinných dôkazov založených v súdnom spise zistil nasledovný skutkový stav: žalobca uzavrel so žalovaným dňa 15.10.2012 úverovú zmluvu č. 29/288/12 (hypotéka), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 16.900 eur, pričom predmetná suma bola pripísaná na žalovaným určený účet dňa 22.10.2012. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver a úroky splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 162,63 eur, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca a doba splácania bola dohodnutá na 11 rokov. Dňa 16.10.2015 bol žalovaný informovaný o zmene výšky úrokovej sadzby na 2,20 % p.a. (zníženie úroku), v súvislosti s čím došlo k zmene výšky anuitnej mesačnej splátky na 150,47 eur. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, opakovane sa dostal do omeškania. Žalobca zosplatil úver dňa 24.03.2016, kedy žalovanému listom z toho istého dňa určil lehotu na uhradenie celého dlhu do dňa 15.04.2016. Na túto možnosť zosplatenia úveru ho žalobca upozornil listom zo dňa 25.1.2016. K uvedenému dňu 24.03.2016 žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 13.091,19 eur, z toho istina predstavovala 12.985,65 eur, nezaplatené úroky 99,25 eur a úroky z omeškania 6,29 eur. Odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola na istinu úveru vykonaná úhrada dňa 01.01.2018 vo výške 7.226,91 eur (suma získaná dražbou). Ku dňu podania žaloby evidoval žalobca voči žalovanému dlh na istine úveru 5.758,74 eur a neuhradené príslušenstvo a to úroky vo výške 99,25 eur predstavujúce dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, a úroky z omeškania vo výške 6,29 eur predstavujúce dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol povinný splatiť žalovaný v zmysle bodu 7.3. zmluvy do vyhlásenia úveru za predčasne splatný.

7. Súd prejednávanú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 506 OBZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 citovaného paragrafu, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 a 4 citovaného paragrafu, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 - 3 a 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3a ods. 1-3 citovaného nariadenia, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za

rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania v intenciách citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celkom rozsahu. Žalovaný nepoprel žiadne zo skutkových tvrdení prezentovaných žalobcom, súd taktiež z úradnej povinnosti preskúmal zmluvu o úvere a nezistil zo strany žalobcu porušenia občianskoprávných ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Súd osobitne nezistil, že by žalobca postupoval v rozpore s § 53 ods. 9 OZ a taktiež v rozpore § 3 a § 3a nariadenia č. 87/1995 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy (i s poukazom na § 10c predmetného nariadenia) a sledujúc aktuálny vývin judikatúry priznal žalobcovi i zmluvné úroky po zosplatnení, a to s poukazom na citované ustanovenia OBZ. Úrok z úveru (zmluvný úrok) je vlastne odplatom za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov a túto je dlžník povinný vrátiť za celú dobu ich užívania, t.j. nie je smerodajným okamihom zosplatnenia (i keď sa zmenil obsah záväzku) ale až okamih vrátenia finančných prostriedkov. Spotrebiteľské právne postavenie žalovaného totiž nemôže vylúčiť aplikáciu OBZ len s poukazom na skutočnosť, že by to mohlo byť pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšie, a to ani pri zohľadnení ust. § 52 ods. 2 veta tretia OZ a to z dôvodu, že OZ výslovnú právnu úpravu vylučujúcu nárok veriteľa na zaplatenie úrokov z úveru za dobu po zosplatnení úveru neobsahuje. Samotná existencia nároku na úroky z úveru za obdobie po jeho zosplatnení nemôže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože je to práve spotrebiteľ, ktorý užíva poskytnuté finančné prostriedky a bolo by v rozpore so všeobecnou ideou spravodlivosti, ak by zosplatnenie pohľadávky (ktoré spôsobil sám spotrebiteľ neplnením si záväzkov) malo za následok stratu odplaty na strane žalobcu za poskytnutie finančných prostriedkov. V takomto prípade by bolo pre každého spotrebiteľa výhodnejšie neplniť svoje záväzky a dosiahnuť tak drastické zníženie celkovej pohľadávky voči veriteľovi čo by ho postavilo do omnoho výhodnejšieho postavenia oproti spotrebiteľovi, ktorý svoje záväzky plní riadne a včas. Uvedený následok je v rozpore s princípmi demokratického štátu a narúša rovnováhu založenú zásadou pacta sunt servanda, keď nepriamo núti spotrebiteľov nezodpovednosti.

9. Nepriznanie úrokov z úveru s poukazom na zmenu obsahu záväzku má síce svoju logiku pri striktnom výklade práva, v reálnom svete má však absurdné dôsledky keď veriteľ nedisponuje istinou a teda nemôže s touto nakladať a produkovať zisk, ktorý by mal pokrývať práve úrok z úveru, pričom spotrebiteľ sa v prípade nesplácania úveru ocitne vo výhodnejšom postavení, než by bol v prípade riadneho splácania úveru. Takýto výklad a aplikáciu platných právnych noriem súd s poukazom na aktuálnu judikatúru odmieta ako absurdné a narúšajúce ekonomické základy fungovania právnych vzťahov súvisiacich s poskytovaním úverov. Zároveň je v súvislosti spotrebou zachovania elementárnej spravodlivosti, a v tej súvislosti aj ústavnej konformity, nevyhnutné poukázať na to, že práve popretie práva veriteľa na úroky z úveru za dobu po zosplatnení by viedlo k nespravodlivému výsledku, ktorý by nezodpovedal ani obsahu slobodne a vážne prejavenej vôle dlžníka a veriteľa, reprezentovanej zmluvou o úvere obsahujúcou tiež dohodu o úrokoch. V takomto prípade by sa totiž v rozpore s očakávaniami veriteľa, vychádzajúcimi z platne uzavretej zmluvy o úvere, jeho majetok nezväčšil o ani sumu zodpovedajúcu úrokom (aspoň) za dobu, po ktorú objektívne nemohol disponovať s peňažnými prostriedkami nachádzajúcimi sa vo faktickej dispozícii (držbe) dlžníka, a to výlučne z dôvodu, že dlžník dlhodobo porušuje svoje základné povinnosti z úverovej zmluvy, za stavu, keď veriteľ žiadnu povinnosť neporušil.

10. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalobca v plnom rozsahu ako strana úspešná v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).